

3140

Ölt barndomsminne.

Jag var bara liten och mina
föräldrar hade gått och röcka löv. Då blev
det så mörkt, så jag kunde se stjärnorna,
som om det varit natt. Jag var väl en 5-6
år.

Blekings
Periäkens lsd.
Periäkens - Koby osv.

2.

Uppgt. av Elin Jansson
Kulleråsa.
1931.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Odens hundar.

3140

Min gubbe, Sven, kom en kväll
på Tararps-biarna, och då kom där en gubbe
och gick i snön, och han hade två hundar. Och
han verk av det än. Men han kunde inte se
måga spår efter dem.

Stogssvovau.

Maria ute i stugan, hon, som de
 kallade Jungfru Maria, var och plockade bär
 vid Näsbyån. Enne på berget gick ett fruntim-
 mer, och Maria ropade till henne, att hon skul-
 le åtta sig och inte gå i sjön, men hon för-
 svann in i berget, och de hörde henne skrek-
 ta och skrika: "Piss o' skit o' vite gröt, piss
 o' skit o' vite gröt!"

En i Vasakull, som hette Brod,
var ute på arbete. Då kom det ett feuntim-
mer till honom, och hon såg ut som hans
hustru, men han kastade en eldbrand mot
honne, och hon for in i buskarna. Och det
blev ett dån, och sen blev det så skönt, att
han kunde knappt gå hem.

Det var en kark, som gick och
hade skogsmaneran med sig i sju år. Hon
gick efter honorn, och han kunde inte
slippa henne. Men på en gång lade han
bötran med rygningen bakåt och sköt
hennes.

Näckan.

Det var en piga i Svinstorp,
som hade betslat upp näcken och lefvat
med honom en hel dag, men när hon släp-
te honom, så måste hon ha förklädet löst,
så att han inte kunde riva henne igen.

Till Ola Perssons i Tokaryd gick
en brokig fölning, som de inte kände, på
gårdan. Ola Ola Persson slog till honom på
bukken, och det var ingen annan än hä-
ken.

I Olof Anderssons gård var det en
bondkvinna, som hade fått ett barn, och hon
hade en silverkedja i barnen, när hon gick
ut för att skydda sig. En gång tappade hon
den i brunnen, och när hon tock. Och
hon kom igen om nätterna som en stor
svord. Vagngrisar omkring sig. — Sen kom
de igång om brunnen, och de ledde Teaka.
Först till att vittna, men hon sa, att hon var
slutet med dem, så hon fick inte vittna. Då
ledde de en annan, och han vittnade, men
när han gick hem, slog han i backen och dog.
Men Teaka-Elvan, hon kom undan.

Tomben.

Till Sven Gunnarsons hade de tom-
te. Om de var halmlösa om kvällarna, lös-
tarna där, så på morgonen hade ^{de} foder,
så mycket de behövde.

Söndagsbarn.

De som är födda om söndagarna,
skall få se mycket.